

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-551

24.02.2017

Прем'єр-міністру України

ГРОЙСМАНУ В.Б.

Шановний Володимире Борисовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Бублика Ю. В., оголошений на засіданні Верховної Ради України 24 лютого 2017 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додатки: депутатський запит на 3 арк. у 1 прим.;
матеріали на 2 арк.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

Вих. № 67/06 01008, м. Київ, вул. М. Грушевського, 5 «23» лютого 2017 р.

Прем'єр-міністрові України
Гройсману В.Б.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Про вдосконалення військово-патріотичного виховання вояків та молоді, ґрунтованого на українських традиціях, досвіді та звичаях військових формувань, які виборювали незалежність України століття тому та забезпечують захист її територіальної цілісності в зоні воєнного конфлікту

В ході проведення третьої конференції Історичного клубу «Холодний Яр», що знаходиться адресою: вул. Курська, 20, п. 14, м. Київ, в якій я брав участь, як член цього клубу, її учасниками висловлювалась стурбованість станом військово-патріотичного виховання у Збройних Силах України та допризовної молоді у навчальних закладах.

Зокрема, в резолюції, прийнятій на конференції, вказується, що на сучасному етапі українського державотворення проблема виховання у військовослужбовців та молоді патріотичних почуттів, активної громадянської позиції, усвідомлення свого громадянського обов'язку на основі національних і загальнолюдських духовних цінностей є надзвичайно актуальною.

На думку учасників конференції, метою патріотичного виховання є становлення громадянина-патріота України, готового самовіддано її розбудовувати та забезпечувати її національну безпеку, знати свої права і обов'язки, цивілізовано відстоювати їх, сприяти єднанню українського народу, громадянському миру і злагоді в суспільстві, бути конкурентоспроможним, успішно самореалізуватися в соціумі як громадянин, сім'янин, професіонал, носій української національної культури.

Також особливу увагу було звернено на необхідність такого патріотизму в період розпочатої воєнної агресії з боку Росії, де головним чинником перемоги є мотивація військовослужбовців, їх сильний бойовий дух та

готовність захищати свою Вітчизну до останнього набою та останньої каплі крові.

Зазначається в резолюції і те, що більшість кадрових офіцерів, особливо вищого командного складу, проходили підготовку в навчальних закладах в добу Радянського Союзу, тому не обізнані з історією Визвольних змагань, українськими військовими традиціями, не знають імен своїх великих сподвижників.

На жаль, чимало таких людей у погонах досі тужать за «великим» советським минулим, при цьому велика частина з них звикла до тихого казарменого життя, не бажаючи підвищувати свій професійний рівень, а службу Батьківщині використовують для особистого збагачення.

Учасники клубу стурбовані тим, що офіцери сучасної української армії віддають шану і рівняються на звитягу вояків Другої світової війни, згадують, як воювали їх діди, а історію, досвід і звичаї Українських січових стрільців, Української Галицької армії, Армії Української Держави, Армії Української Народної Республіки, Карпатської Січі та Української повстанської армії взагалі не знають.

Особливо тривожним є те, що багато військовослужбовців не розуміють суті війни на Донбасі, не вважають її Визвольною війною українського народу. Поширеною серед них є думка, що це збройна боротьба між групами олігархів, одні з яких орієнтовані на Росію, а інші – на ЄС та США.

Крім цього, у прийнятій резолюції зауважується, що теперішні військові вихователі не роблять основного – не піднімають вояцького духу, не спроможні протистояти ворожій пропаганді через брак належного вишколу, ідейної підкованості, вміння і бажання переконувати в правоті та в перемозі української справи.

Варто зазначити, що вітчизняні збройні сили мають набути українського обличчя й питомого українського змісту, а набір до війська добровольців-контрактників слід здійснювати, не нехтуючи перевіркою на ідейність, патріотизм і вмотивованість.

На превеликий жаль, вище командування не зуміло знайти алгоритм інтеграції добровольчих підрозділів у лави Збройних сил України і пішло хибним шляхом розсіювання вояків-добровольців. Знищення духовно міцних і морально стійких добровольчих частин призвело до ослаблення українських підрозділів у час війни, масового відпливу вмотивованих бійців з передової.

У зв'язку з цим, учасниками клубу наголошувалося на потребі створення національного резерву, формування напіввійськових організацій серед населення, на державному рівні сприяти роботі громадських структур, що опікуються плеканням бойового духу в лавах учнівської та студентської молоді.

Наразі, розглядаючи механізми реалізації ідеалу виховання молоді, потрібно перебудувати навчально-виховний процес, виключити з нього формалізм та пасивність, залучати до його проведення патріотично

налаштованих військових, добровольців та волонтерів, щоб кожен навчальний заклад став для них маленькою Батьківщиною, яку вони люблять і дорожать її честю.

З урахуванням викладеного та керуючись статтею 86 Конституції України, частиною 2 статті 15 Закону України «Про статус народного депутата України»,

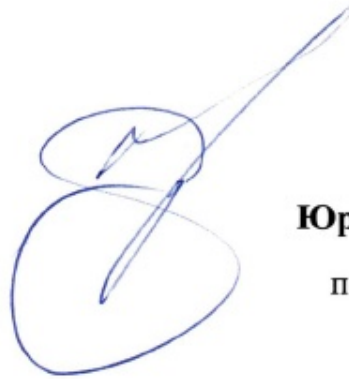
ПРОШУ:

1. Забезпечити військово-патріотичне виховання вояків на національно-історичних традиціях народу України, визвольній боротьбі, любові до Батьківщини, свого народу, становленню та утвердженню України, як суверенної, правової, демократичної, соціальної держави, готовності відстоювати її незалежність в період військової агресії.

2. Здійснити розробку у навчальних закладах програм, спрямованих на підготовку та виховання самовідданих, свідомих захисників Батьківщини, оволодіння ними військовими знаннями, вивчення бойових традицій та героїчних сторінок історії України, її Збройних сил.

Додаток: на 2 арк.

Народний депутат України

Юрій БУБЛИК

посв. № 343